

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 grudnia 2022 r. w Warszawie

sprawy J. S., A. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek

na skutek odwołania J. S., A. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 czerwca 2022 roku nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od odwołujących J. S. i A. S. (1) kwoty po 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

J. S. oraz A. S. (1) w dniu 11 sierpnia 2022 r. złożyły odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 czerwca 2022 r., nr (...) o odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek, wnosząc o jej zmianę lub uchYLENIE. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazały, że decyzja jest bezzasadna zważywszy na fakt, że określa zobowiązania, które uległy przedawnieniu (odwołanie z dnia 12 września 2022 r. – k. 5-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy, ustosunkowując się do podniesionego w odwołaniu zarzutu przedawnienia, po uzyskaniu wyjaśnień z Wydziału Rozliczeń Kont Płatników Składek i Wydziału Realizacji Dochodów, wskazał, że wobec zmarłego płatnika składek były prowadzone postępowania egzekucyjne, które zgodnie z art. 24 pkt 5b ustawy o sus stanowią, że bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od pojęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został powiadomiony, do ostatniego dnia miesiąca, w którym zakończono potrącenia, lub do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Natomiast zgodnie z art. 24 pkt 51 bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 29 ust. 1a, do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty. Nadto organ rentowy przywołał treść art. 70 § 4 ustawy Ordynacja podatkowa.

W dalszej części uzasadnienia, organ rentowy wskazał, że postępowania egzekucyjne prowadził Dyrektor (...) O/ZUS w W. na podstawie tytułów wykonawczych z 14 listopada 2016 r. od (...) do (...) obejmujących należności na FUS za okres 02/2013-11/2015, FUS za okres 02/2013-11/2015, FP i FGŚP za okres 02/2013-12/2014. Data

wszczęcia postępowania egzekucyjnego: 8.12.2016 r. – data doręczenia tytułów wykonawczych. Na podstawie tytułu wykonawczych zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć do (...) S.A. W odpowiedzi na zajęcia wierzytelności pismem z dnia 12 grudnia 2016 r. spółka poinformowała, że dłużnik nie współpracuje w zakresie obsługi i rozliczania transakcji opłacanych kartami płatniczymi. W dniu 20 czerwca 2017 r. zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć rachunku bankowego do (...) Bank (...) S.A. W odpowiedzi z 20 czerwca 2017 r. Bank poinformował o braku rachunku bankowego. W dniu 21 czerwca 2017 r. zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. W odpowiedzi z 22 czerwca 2017 r. bank poinformował, że zajęcia nie mogą być zrealizowane ze względu na brak środków. W dniu 25 października 2017 r. bank poinformował o zbiegu egzekucji z Komornikiem Sądowym. Postępowania egzekucyjne 18 maja 2018 r. zostało zawieszono postanowieniem (...) (...) do dnia 15 maja 2023 r. w związku z umową ratalną z 15 maja 2018 r. Organ rentowy wskazał, że powyższe oznacza, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie rozliczenia konta A. S. (2) i wskazuje należności nieprzedawnione i wymagalne na dzień jej wydania. W związku z tym, zdaniem ZUS argumenty odwołujących nie wpływają na zakres ich odpowiedzialności jako spadkobierców za zaległości składkowe pozostawione przez zmarłego A. S. (2). W związku z tym, organ rentowy wskazał, że nie widzi podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i podtrzymał stanowisko w niej wyrażone (odpowiedź na odwołanie z 12 września 2022 r. – k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. (2) prowadził działalność gospodarczą i z tego tytułu zobowiązany był do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (bezsporne).

Ubezpieczony nie opłacał swoich zobowiązań składkowych wobec organu rentowego. W związku z figurującym na koncie A. S. (2) zadłużeniem, przeciwko ubezpieczonemu prowadzono postępowania egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych z 14 listopada 2016 r. od (...) do (...) obejmujących należności na FUS za okres 02/2013-11/2015, FUZ za okres 02/2013-11/2015, FP i FGŚP za okres 02/2013-12/2014. W dniu 8 grudnia 2016 r. wszczęto postępowanie egzekucyjne (data doręczenia tytułów wykonawczych) (bezsporne).

Na podstawie tytułów wykonawczych zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć do (...) S.A. W odpowiedzi na zajęcia wierzytelności pismem z dnia 12 grudnia 2016 r. spółka poinformowała, że dłużnik nie współpracuje w zakresie obsługi i rozliczania transakcji opłacanych kartami płatniczymi. W dniu 20 czerwca 2017 r. zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć rachunku bankowego do (...) Bank (...) S.A. W odpowiedzi z 20 czerwca 2017 r. Bank poinformował o braku rachunku bankowego. W dniu 21 czerwca 2017 r. zastosowano środek egzekucyjny w postaci zajęć rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. W odpowiedzi z 22 czerwca 2017 r. bank poinformował, że zajęcia nie mogą być zrealizowane ze względu na brak środków. 25 października 2017 r. bank poinformował o zbiegu egzekucji z Komornikiem Sądowym. Postępowania egzekucyjne 18 maja 2018 r. zostało zawieszono postanowieniem (...) (...) do dnia 15 maja 2023 r. w związku z umową ratalną z 15 maja 2018 r. (bezsporne).

A. S. (2) zmarł 20 lipca 2021 r.

Wysokość powstałego zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyniosła łącznie 42.531,96 zł.

Zgodnie z aktem poświadczenia dziedziczenia z 28 października 2021 r. (Rep. A Nr (...)) spadek po zmarłym A. S. (2) na podstawie ustawy nabyli z dobrodziejstwem inwentarza w udziałach wynoszących po 1/3 części: żona J. S., syn M. S., córka A. S. (1) (akt poświadczenia dziedziczenia z 28 października 2021 r. – k. 4-5 a.r.).

Spadkobiercy złożyli w Urzędzie Skarbowym W.-T. formularz SD-Z2 zgłoszenie o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych tytułem tego dziedziczenia. Łączna wartość nabytych rzeczy praw majątkowych określono w formularzu na kwotę 335.436,00 zł (k. 7-12 a.r.).

W dniu 13 kwietnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. skierował do J. S., A. S. (1) oraz M. S. zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie ustalenia ich odpowiedzialności za zobowiązania spadkobiercy zmarłego 20 lipca 2021 r. A. S. (2) za należności z tytułu składek (pisma ZUS z dnia 13 kwietnia 2022 r. – k. 20-22 a.r.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ rentowy wydał w dniu 29 czerwca 2022 r. decyzję nr (...) o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek, na podstawie której:

I. określił wysokość zobowiązań zmarłego 20 lipca 2021 r. A. S. (2) na dzień otwarcia spadku na kwotę 42.531,96 zł, w tym na:

1) ubezpieczenia społeczne od sierpnia 2015 r. do grudnia 2017 r. w łącznej kwocie 28 779,98 zł, w tym z tytułu:

- składek – 20 966,98 zł

- odsetek za zwłokę na dzień zgonu w wysokości – 7 813,00 zł;

2) ubezpieczenia zdrowotne od sierpnia 2015 r. do grudnia 2017 r. oraz od maja 2021 r. do lipca 2021 r. w łącznej kwocie 12 724,62 zł, w tym z tytułu:

- składek – 9 577,62 zł

- odsetek za zwłokę na dzień zgonu w wysokości – 3 147,00 zł.

3) Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r. w łącznej kwocie 1 027,36 zł, w tym z tytułu:

- składek – 657,36 zł

- odsetek za zwłokę na dzień zgonu w wysokości – 370,00 zł.

II. orzekł, że J. S., A. S. (1) oraz M. S. ponoszą solidarną odpowiedzialność za całość wymienionych w pkt I zobowiązań (decyzja ZUS z 29 czerwca 2022 r. – k. 34-35 a.r.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy i aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumenty. Treść poszczególnych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania i była przekonująca dla sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było niezasadne i podlegało oddaleniu.

Stosownie do art. 97 § 1 i art. 98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651) spadkobiercy podatnika przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy, a do ich odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe spadkodawcy oraz odsetki za zwłokę od tych zaległości stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

W myśl art. 100 § 2 i 3 Ordynacji podatkowej w decyzji organ podatkowy określa wysokość znanych w dniu otwarcia spadku zobowiązań spadkodawcy, a termin płatności przez spadkobiercę tych zobowiązań wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Z kolei stosownie do art. 101 § 1 odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy naliczane są do dnia otwarcia spadku.

Z mocy z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1009) do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się odpowiednio wymienione powyżej przepisy Ordynacji podatkowej.

Możliwość przeniesienia odpowiedzialności na spadkobierców znajduje również jednoznaczne potwierdzenie w orzecznictwie. W uchwale z dnia 7 maja 2008 r. II UZP 1/08 Sąd Najwyższy wprost stwierdził, że niezapłacone w terminie składki na Fundusz Pracy i ubezpieczenie zdrowotne (oraz należności z nimi związane) mogą być pobrane przez organ rentowy od spadkobiercy osoby zobowiązanej do zapłaty takich składek w granicach odpowiedzialności danego spadkobiercy za długi spadku (art. 922 § 1 i § 3 k.c. oraz art. 1030 i nast. tego Kodeksu w związku z art. 97 § 1 oraz art. 98 § 1 i § 2 pkt 1, 2, 5 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 32 tej ustawy) (zob. również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r., II UK 118/2009). W razie kwestionowania zakresu odpowiedzialności przez spadkobierców za zaległości składkowe mogą oni powoływać się na prawa spadkodawcy i tylko w takim zakresie kwestionować wymierzone składki, w jakim mógł to czynić spadkodawca (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 czerwca 2013 r., III AUa 90/13, Legalis nr 776511).

Zgodnie z art. 1031 § 2 k.c. w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku. Powyższe ograniczenie odpowiedzialności odpada, jeżeli spadkobierca podstępnie pominął w wykazie inwentarza lub podstępnie nie podał do spisu inwentarza przedmiotów należących do spadku lub przedmiotów zapisów windykacyjnych albo podstępnie uwzględnił w wykazie inwentarza lub podstępnie podał do spisu inwentarza nieistniejące długi.

W niniejszej sprawie, nie ulegało wątpliwości, że spadek po zmarłym A. S. (2) na mocy ustawy z dobrodziejstwem inwentarza nabyli J. S., M. S. oraz A. S. (1) w udziałach po 1/3, a łączna wartość nabytych rzeczy lub praw majątkowych określona została przez spadkobierców na formularzu SD-Z2 w zgłoszeniu o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych tytułem tego dziedziczenia w Urzędzie Skarbowym W.-T. na kwotę 335.436,00 zł. Zatem ww. osoby ponoszą solidarną odpowiedzialność za całość zobowiązań zmarłego, a zadeklarowana przez strony wartość stanu czynnego spadku w zgłoszeniach o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych jest wyższa od wysokości zobowiązań zmarłego z tytułu nieopłaconych składek.

Odwołujący nie kwestionowali ustalenia organu rentowego co do faktu prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej, istnienia zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek oraz wysokości tego zadłużenia.

Odwołujący podnosili zarzut przedawnienia należności z tytułu nieopłaconych składek. W sprawach dotyczących składek, problematyka przedawnienia jest uregulowana w przepisach ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przedawnienie należności składkowych należy oceniać według stanu prawnego, który obowiązywał w dniu upływu terminu przedawnienia, uwzględniając zdarzenia powodujące nierozpoczęcie, zawieszenie lub przerwanie biegu tego terminu, a także podjęte działania mające wpływ na wydłużenie terminu wymagalności należności (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2021r., II USKP 82/21, LEX nr 3352071). W przedmiotowej sprawie do wszystkich należności składkowych, uwzględnionych w decyzji, należało stosować 5 - letni termin przedawnienia, zgodnie z brzmieniem art. 24 ust. 4 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten przewiduje, że należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Z kolei ust. 5-6 wskazanego przepisy określają sytuacje, w których bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany lub zawieszony. W przedmiotowej sprawie, jako istotne, należy wskazać art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl tego przepisu, bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiło rozpoczęcie potrąceń ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych wypłacanych przez Zakład lub podjęcie pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do ostatniego dnia miesiąca, w którym zakończono potrącenia, lub do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. W cytowanym przepisie ustawodawca przyjął, że do zawieszenia biegu

terminu przedawnienia wystarczające jest podjęcie czynności zmierzającej do wyegzekwowania zaległości. Czynnością zmierzającą do ściągnięcia należności jest niewątpliwie wystawienie tytułu wykonawczego przez właściwy organ, ale za czynności zmierzające do ściągnięcia należności mogą być uznane również inne czynności, tj. orzeczenia, pisma kierowane do strony itp., z których treści czy uzasadnienia wynika bezpośrednio, że zmierzają one do ściągnięcia należności (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2021r., II USKP 82/21, LEX nr 3352071). Zgodnie z art.24 pkt 5a bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 29 ust 1a, do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty. Nadto zgodnie z art. 70 § 4 ustawy Ordynacja podatkowa bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

W przedmiotowej sprawie, jeśli chodzi o objęte zaskarżoną decyzją składki za okres od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r. oraz za sierpień 2015 r., wrzesień 2015 r., październik 2015 r. i listopad 2015 r. których termin płatności przypadał odpowiednio 17 lutego 2014 r., 17 marca 2014 r., 15 kwietnia 2014 r., 15 maja 2014 r., 16 czerwca 2014 r., 15 lipca 2014 r., 18 sierpnia 2014 r., 15 września 2014 r., 15 października 2014 r., 17 listopada 2014 r., 15 grudnia 2014 r., 15 stycznia 2015 r., 15 września 2015 r., 15 października 2015 r., 15 listopada 2015 r. i 16 grudnia 2015 r. to doszło do zawieszenia biegu przedawnienia. W dniu 14 listopada 2016 r. Dyrektor (...) Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wystawił tytuły wykonawcze nr od (...) do (...) (dot. składek od stycznia 2014 do listopada 2015), które zostały doręczone ubezpieczonemu 8 grudnia 2016 r. Postępowanie egzekucyjne nie zakończyło się, zostało zawieszono postanowieniem z dnia 18 maja 2018 r., w związku z umową ratalną z 15 maja 2018 r., zgodnie z którą termin płatności ostatniej raty przypadał do dnia 15 maja 2023 r. Od daty wymagalności ww. składek do dnia doręczenia tytułów wykonawczych nie upłynęło 5 lat. W związku z powyższym o przedawnieniu składek za okres od stycznia 2014 r. do listopada 2015 r. nie może być mowy.

Jeśli chodzi zaś o pozostałe należności z tytułu składek za miesiące od grudnia 2015 r. do maja 2017 r. to również nie doszło do ich przedawnienia. Od terminu ich wymagalności, tj. odpowiednio od 15 stycznia 2016 r. do daty zawarcia umowy ratalnej z 15 maja 2018 r. nie upłynęło 5 lat. Termin przedawnienia uległ zawieszeniu od dnia zawarcia umowy ratalnej z 15 maja 2018 r. i trwa do dnia w którym przypadał termin ostatniej raty, tj. 15 maja 2023 r. (tj. 2 lata, 4 miesiące).

Odnosnie składek od czerwca 2017 r. do grudnia 2017 r. oraz od maja 2021 r. do lipca 2021 r., Sąd miał na uwadze, że termin ich wymagalności przypadał odpowiednio od 17 lipca 2017 r. do 10 sierpnia 2021 r., a więc od ww. terminów wymagalności do daty wydania zaskarżonej decyzji z dnia 29 czerwca 2022 r. nie upłynęło 5 lat. Nawet kiedy nie uwzględni się okoliczności, że została zawarta umowa ratalna to i tak w tym przypadku składki za miesiące od czerwca 2017 r. do lipca 2021 r. nie mogły ulec przedawnieniu.

W toku postępowania odwołujący oprócz zastrzeżeń co do prawidłowości decyzji, o których była mowa powyżej nie przedstawili żadnych innych okoliczności, które mogłyby prowadzić do wzruszenia prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego. Nadto, mimo zobowiązania Sądu, odwołujący się nie wskazali, w jaki dokładnie sposób domagają się zmiany decyzji oraz nie przedstawili dowodów na poparcie swojego stanowiska. Wymaga przy tym zaznaczenia, że to po stronie odwołujących ciąży obowiązek udowodnienia okoliczności stanowiących podstawę zmiany skarżonej decyzji. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, zaś w aspekcie procesowym, w myśl art. 232 k.p.c. strony są dysponentami toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Odrębny charakter postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie wyłącza więc zasady kontrydiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia twierdzeń przez strony. Przeniesienie tej reguły na grunt niniejszej sprawy skutkuje przyjęciem, że jeśli strona odwołująca się od decyzji organu rentowego, w której organ na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał ustaleń dla niej niekorzystnych, zaprzecza twierdzeniom wyrażonym przez ten organ w skarżonej decyzji, to powinna w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń, lecz także wskazać okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym. Sąd nie jest bowiem zobowiązany – choć posiada taką możliwość – do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontrydiktoryjności

ciężar dowodu spoczywa na stronach. Na tle postępowania w niniejszej sprawie odwołujący nie przedłożyli żadnych wniosków dowodowych ani okoliczności oprócz wspomnianych powyżej, które okazały się jednak niewystarczające do skutecznego zakwestionowania zaskarżonej decyzji i w efekcie jej zmiany.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w niniejszej sprawie złożyły się koszty zastępstwa procesowego organu rentowego, który był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd miał na uwadze, że niniejsza sprawa – której przedmiotem było przeniesienie odpowiedzialności za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia – nie należy do kategorii spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, tym samym koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika organu rentowego powinny zostać ustalone według stawek liczonych od wartości przedmiotu sporu. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie jest równowarta łącznej kwocie zadłużenia określonej w skarżonej decyzji i wynosi 42.531,96 zł (art. 126¹ § 3 k.p.c.). Zgodnie zaś z § 2 pkt 5) Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł wynoszą 3.600 zł. Tym samym rozstrzygając o kosztach z uwzględnieniem reguły odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 k.p.c., Sąd zasądził od odwołujących J. S. i A. S. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwoty po 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Renata Gąsior